

EESTI DOPINGUVASTANE DISTSIPLINAARKOLLEEGIUM

OTSUS

Eesti dopinguvastane distsiplinaarkolleegium koosseisus Margus Mugu (eesistuja), Rein Haljand, Marek Kaleta, Siim Schneider ja Toomas Tõnise

05.05.2015.a Tallinnas peetud istungil vaatas läbi

Ilja Nikolajevi dopinguvastase reegli rikkumise juhtumi.

Istungil viibisid Ilja Nikolajev (edaspidi nimetatud ka kui „sportlane“), sportlase esindaja vandeadvokaat Alan Biin, SA Eesti Antidoping juhatuse liige Kristel Berendsen ning testijuht Gea Muru.

Kolleegium tuvastas kirjalike tõendite alusel järgmised asja lahendamisel olulised asjaolud:

20.12.2014.a kirjaga teatas IAAF Eesti Kergejõustikuliidule, et IAAF-i reegli 37.10 kohaselt on IAAF uurinud sportlast bioloogilise passi programmi alusel ning sportlaselt ajavahemikus 16.04.-07.11.2013.a võetud seitsme võistlusvälise dopinguproovi (vereproovi) alusel kujunenud hematoloogiline profiil on 99,9% tõenäosusega ebanormaalne. Sportlase vereprofiili hinnati seejärel anonüümselt ekspertide toimkonna poolt, mis üksmeelselt leidis, et on väga ebatõenäoline, et sportlase pikaajalised verenäitajad oleks kujunenud normaalse füsioloogilise ja patoloogilise seisundi tõttu ning on võimalik, et sportlase sellised verenäitajad viitavad keelatud aine või meetodi kasutamisele. Sportlane esitas oma seisukohad sellele 03.01., 13.01. ja 16.01.2015.a koos selgitustega ja tõenditega.

31.01.2015.a kahtlustuse ja ajutise võistluskeelu teatises teatab IAAF, et sportlase selgitused edastati ekspertide toimkonnale teistkordseks ülevaatamiseks ning eksperdid jõudsid järeldusele, et sportlase selgitused ja esiletoodud asjaolud ei selgita tema ebatavalisi verenäitajaid, eelkõige kõrget hemoglobiini taset koos väga madala retikulotsüütide suhtarvuga poovides 1 (16.04.2013.a), 5 (31.10.2013.a) ja 6 (07.11.2013.a). Ekspertide toimkond on üksmeelsel arvamusel, et väga tõenäoliselt on sportlane kasutanud keelatud ainet või meetodit ning pole tõenäoline, et selline profiil võiks olla kujunenud muul põhjusel. Seetõttu on alus sportlast kahtlustada IAAF-i reegli 32.2(b) rikkumises seoses ebanormaalsete muutustega sportlase hematoloogilises profiilis ajavahemikus 16.04.-28.11.2013.a ning IAAF taotleb sportlasele 4-aastast võistluskeeldu IAAF-i reegli 40.6(a) alusel kahe raskendava asjaolu tõttu: dopingu tarvitamine korduvalt ning osalemine plaanipärasel dopingu kasutamises või dopinguskeemis.

Ekspertide toimkonda käesolevas asjas kuulusid Yorck Olaf Schumacher (arvamus antud 25.01.2015.a), Giuseppe d'Onofrio (21.01.2015.a) ja Michel Audran (20.01.2015.a). Ekspertide üksmeelse otsuse kohaselt on väga tõenäoline, et

sportlane on kasutanud keelatud ainet või meetodit ning pole tõenäoline, et selline profiil võiks olla kujunenud muul põhjusel.

03.02.2015.a teatas Eesti Kergejõustikuliit (edaspidi EKJL) sportlasele ajutise võistluskeelu määramisest IAAF-i reegli 38.2 kohaselt, ning samuti teatas, et sportlasele on esitatud kahtlustus IAAF-i reegli 32.2(b) rikkumises.

Sportlase esindaja vandeadvokaat Alan Biini 16.02.2015.a avalduse ja 27.04.2013.a täiendava arvamuse kohaselt pole sportlane keelatud ainet ega meetodit kasutanud, pole selgelt välja toodud, millist konkreetset keelatud ainet või meetodit silmas peetakse. Esindaja leiab, et olukorras, kus sportlast ajavahemikus 16.04.-28.11.2013.a seitse korda testiti, ei ole oluliselt usutav, et dopingu tarvitamise korral neist ükski ei olnud positiivne ning järeldus tehti ainult bioloogilise passi andmete põhjal. Vereproovide põhjal tehtud järeldus ei ole jälgitav, ei ole selge piirväärtuste kujunemine. Ei ole välja selgitatud sportlase verenäitajaid „normaalses“ olekus ning kõrgmäestiku, võistluspingutuse, haigestumiste jm asjaolude mõju näitajatele.

Kolleegiumi istungil antud ütlustes sportlane eitas dopingu tarvitamist ning esindaja Alan Biin jäi oma kirjalike seisukohtade juurde. Alan Biin oli ka seisukohal, et isegi dopingu tarvitamise tuvastamise korral ei saaks sportlasele ühelgi juhul ette heita IAAF-i viidatud raskendavaid asjaolusid.

Dopinguvastaste reeglite rikkumine on sportlasel esmakordne.

Tuvastatu põhjal jõudis kolleegium seisukohale:

01.01.2015.a jõustus Maailma dopinguvastase koodeksi 2015.a redaktsioon (edaspidi MDK 2015). 2013.a kehtisid koodeksi 2009.a redaktsioon (edaspidi MDK 2009) ning IAAF-i 2012.-2013.a võistlusmäärused (reeglid), milliseid tuleb rakendada käesolevas asjas, kui esineb vastuolu kehtivate MDK 2015 või IAAF-i 2014.-2015.a võistlusmäärustega.

IAAF-i (2012-2013 kui ka 2014-2015) reegli 32.2(b) kohaselt on dopinguvastase reegli rikkumiseks sportlase poolt keelatud aine või meetodi kasutamine ning nende kasutamise katse, mis on dopinguvastase reegli rikkumiseks ka MDK 2009 ja MDK 2015 art 2.2 kohaselt.

IAAF-i 2012.-2013.a võistlusmääruste ja 2014.-2015.a võistlusmääruste 3. ptk mõistete kohaselt on ABP eksperttoimkond (*ABP Expert Panel*) IAAF-i poolt valitud kolmest eksperdist koosnev toimkond sportlaste bioloogiliste passide (*Athlete Biological Passport, ABP*) hindamiseks kooskõlas IAAF-i dopinguvastaste reeglitega.

IAAF-i (2012-2013) reegli 33.3 kohaselt võib dopingureegli rikkumist tuvastada ka pikaajalise jälgimise (profileerimise) tulemusel saadud järelduste ja muu analüütilise informatsiooni põhjal. IAAF-i (2014-2015) reegel 33.3 lisab sellele sõnaselgelt pikaajalise jälgimise (profileerimise) näitena sportlase bioloogilise passi. Samamoodi käsitlevad seda ka MDK 2009 ja MDK 2015 art 3.2 kommentaarid.

Seega on IAAF-i määratud ekspertide toimkonna (Yorck Olaf Schumacher, Giuseppe d'Onofrio, Michel Audran) seisukoht lubatud tõendiks, millega saab tuvastada keelatud aine või meetodi kasutamise. Selliselt dopingureeglite rikkumise

tuvastamist ainuüksi ekspertide arvamuse põhjal on korduvalt kinnitanud ka rahvusvahelise spordiarbitraaži (CAS) praktika asjades *CAS 2012/A/2773 – IAAF v SEGAS ja Irini Kokkinariou*, *CAS 2013/A/3080 – Bekele v Türgi Kergejõustiku Föderatsioon ja IAAF*, *CAS 2014/A/3469 – IAAF v Saudi Araabia Kergejõustiku Föderatsioon ja Alhamdah jt.*

Puudub alus kahelda ekspertide teadmistes, kogemustes või erapoolikuses. Täpselt samad eksperdid olid arvamuse andjateks ka ülalnimetatud *Kokkinariou* asjas, sportlase näitajaid hindasid eksperdid anonümselt ja üksteisest sõltumatult (igaüks eraldi).

Ekspertide üksmeelse otsuse kohaselt on väga tõenäoline, et sportlane on kasutanud keelatud ainet või meetodit ning pole tõenäoline, et selline profiil võiks olla kujunenud muul põhjusel. Sportlase ja tema esindaja selgitused ja esiletoodud asjaolud ei selgita ebatavalisi verenäitajaid, eelkõige kõrget hemoglobiini taset koos väga madala retikulotsüütide suhtarvuga poovides 1 (16.04.2013.a), 5 (31.10.2013.a) ja 6 (07.11.2013.a). Ekspersedid märgivad, et mõningatel juhtudel, võrreldes sportlase poolt esitatud asjaoludega, oleks sportlase näitjad pidanud liikuma hoopis teises suunas ning sellele vastuolule sportlasel selgitus puudub. IAAF-i (2012-2013, 2014-2015) reegli 32.2(b), MDK 2009 ja MDK 2015 art 2.2 sätestatud rikkumise tuvastamiseks ei ole vajalik konkreetse keelatud aine või meetodi määramine (sellisel juhul oleks juba tegemist MDK art 2.1 rikkumisega). Samuti ei saa määravaks olla asjaolu, et jälgimise ajal ei osutunud ükski dopinguproov positiivseks: on teada mitmeid juhtumeid, kus kestvaajal aastate viisi ei leitud dopinguproovist halba analüütilist leidu, kuid vaatamata sellele tuvastati hiljem dopingu kasutamine kõige tõsikindlamal viisil – omaksvõtuga (näit Lance Armstrong).

Kolleegium on seisukohal, et sportlane on pannud toime MDK 2009 art 2.2 ja IAAF-i (2012-2013) reegli 32.2(b) sätestatud dopinguvastase reegli rikkumise. MDK 2009 art 10.2 ja IAAF-i (2012-2013) reegli 40.2 alusel kuulub sportlase suhtes kohaldamisele 2-aastane võistluskeeld.

Kolleegium on seisukohal, et MDK 2009 art 10.4, 10.5 ja 10.6 (vastavalt IAAF-i reeglite 40.4, 40.5 ja 40.6) sätestatud asjaolud puuduvad:

Kolleegiumi arvates ei ole võimalik tuvastada, et sportlane oleks dopingut tarvitanud korduvalt. Dopingut tarvitamine on harva seotud ühekordse aktiga (ühekordne süstimine või tableti sissevõtmine). Isegi kui dopingut tarvitamine oleks olnud korduv, siis uuritud materjalidest ei selgu, millisel hetkel lõppes üks dopingut tarvitamise juhtum ning algas teine. Dopingut tarvitamise tuvastamine tagantjärele ei anna täpset ülevaadet, millal tegelikult dopingut tarvitati, kas seda on tehtud korduvalt.

Samuti ei leidnud kinnitust sportlase osalemine plaanipärasel dopingut kasutamises või dopinguskeemis. Nimetatud raskendav asjaolu on CAS-i praktika kohaselt tuvastatud, kui sportlase dopingut tarvitamise muster kordub sarnaselt hooajast hooaega. Käesoleval juhul on sportlase poolt dopingut tarvitamist uuritud ja see on tuvastatud ainult ühe hooaja (2013.a) andmeid analüüsid. Seetõttu ei ole võimalik tuvastada, et dopingut kasutamine oleks olnud süsteemne või plaanipärane.

MDK 2015 art 10.11.3.1 ja IAAF-I reegli 38.2 viimase lause kohaselt tuleb võistluskeeldu kohaldada alates ajutise võistluskeelu rakendamisest, s.o alates 03.02.2015.a.

Eeltoodu alusel Eesti dopinguvastane distsiplinaarkolleegium otsustab:

Määrata Ilja Nikolajevile Maailma dopinguvastase koodeksi (2009.a redaktsiooni) artikli 10.2 alusel võistluskeeld kaks (2) aastat alates 03.02.2015.a, võistluskeelu kehtimise viimane päev 02.02.2017.a.

Tühistada Maailma dopinguvastase koodeksi artikli 10.8 alusel Ilja Nikolajevi kõik võistlustulemused alates 16.04.2013.a.

Käesoleva otsuse vaidlustamiseks on sportlasel õigus esitada apellatsioonkaebus Eesti dopinguvastasele apellatsioonikolleegiumile kahekümne ühe (21) päeva jooksul käesoleva otsuse kättesaamisest.

Otsus on allkirjastatud digitaalselt. Otsuse kuupäevaks on viimase digitaalallkirja andmise kuupäev.

KOLLEEGIUMI LIIKMETE ALLKIRJAD:

Rein Haljand

Marek Kaleta

Margus Mugu

Siim Schneider

Toomas Tõnise